

NEWSLETTER

PZP

W NUMERZE:

- Kontrowersje wokół art. 117 ust. 4 PZP
- Czy pracownik jednego z konsorcjantów może reprezentować całe konsorcjum w postępowaniu odwoławczym?
- Wznowienie czy powtórzenie aukcji elektronicznej?
- Umowy częściej opiniowane przez Prokuratorię Generalną RP
- Sprawozdanie Prezesa UZP z funkcjonowania systemu zamówień publicznych w 2020 r.

Truple
Konarski
Podrecki
& Wspólnicy

TKP

NOWE PZP

Kontrowersje wokół art. 117 ust. 4 PZP, czyli jak traktować oświadczenie o podziale prac pomiędzy poszczególnymi członkami konsorcjum

Małgorzata Kotwica

Cel złożenia oświadczenia o podziale prac pomiędzy członkami konsorcjum

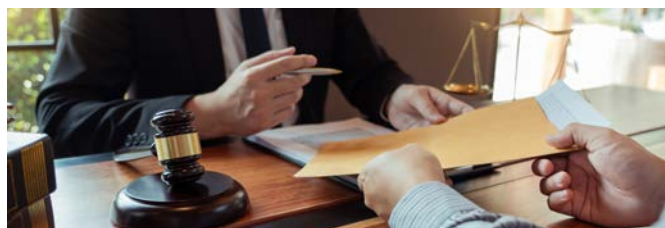
Konieczność złożenia wraz z ofertą (lub – w przypadku przetargu ograniczonego – wraz z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w postępowaniu) oświadczenia o podziale prac pomiędzy poszczególnymi członkami konsorcjum (dalej: „Oświadczenie o podziale prac”) wiąże się z treścią art. 117 ust. 2–3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień Publicznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1129; dalej: „PZP”), stanowiącą o spełnieniu warunków udziału w postępowaniu w przypadku wspólnego ubiegania się o udzielenie zamówienia. Otóż, jak wynika z przywołanych przepisów, jeżeli zamawiający określi warunek/warunki udziału w postępowaniu dotyczący/dotyczące:

- uprawnień do prowadzenia określonej działalności gospodarczej lub zawodowej, to warunek ten jest spełniony, jeżeli co najmniej jeden z członków konsorcjum ma uprawnienia do prowadzenia określonej działalności gospodarczej lub zawodowej **i zrealizuje roboty budowlane, dostawy lub usługi, do których realizacji te uprawnienia są wymagane;**
- wykształcenia, kwalifikacji zawodowych lub doświadczenia, to w takim przypadku **roboty budowlane lub usługi, do których realizacji te zdolności są wymagane, mogą być wykonane jedynie przez członka konsorcjum dysponującego wymaganym przez zamawiającego wykształceniem, kwalifikacjami zawodowymi lub doświadczeniem.**

Złożenie Oświadczenia o podziale prac pozwala więc zamawiającemu na weryfikację, czy dany członek konsorcjum wykona prace, których realizacja wiąże się z koniecznością posiadania wskazanych w SWZ uprawnień do prowadzenia określonej działalności gospodarczej lub zawodowej, wykształcenia, kwalifikacji zawodowych lub doświadczenia.

Oświadczenie o podziale prac – podmiotowy środek dowodowy?

Sam status prawny takiego oświadczenia nie został jasno określony w przepisach PZP, mimo że posługuje się ona takimi pojęciami, jak chociażby „podmiotowe środki dowodowe” (art. 7 pkt 17 PZP), „przedmiotowe środki dowodowe” (art. 7 pkt 20 PZP) czy „inne dokumenty lub oświadczenia składane w postępowaniu” (art. 128 ust. 1 PZP). Z uwagi na okoliczność, że **kwalifikacja dokumentu (oświadczenia) jako dokumentu (oświadczenia) danego rodzaju wiąże się z taką kwestią, jak np. obowiązek sporządzenia go w odpowiedniej formie, a także z zagadnieniem możliwości (lub braku możliwości) jego wyjaśnienia, składania, uzupełniania lub poprawiania**, ustalenie statusu prawnego Oświadczenia o podziale prac jest konieczne.

26 maja 2021 r. na stronie internetowej Urzędu Zamówień Publicznych (dalej: „UZP”) pojawiła się opinia, której autor w jednoznaczny sposób opowiedział się za stanowiskiem zaliczającym **Oświadczenie o podziale prac do podmiotowych środków dowodowych**. Podstawę tego stanowiska stanowi wspomniany już wcześniej cel wprowadzenia art. 117 ust. 4 PZP, jakim jest umożliwienie weryfikacji, czy planowany podział zadań pomiędzy członków konsorcjum zapewnia realne wykorzystanie deklarowanych przez nich zasobów w celu potwierdzenia spełnienia warunków udziału w postępowaniu w zestawieniu z definicją podmiotowych środków dowodowych jako środków służących spełnianiu warunków udziału w postępowaniu[1].

[1] Opinia pt. *Oświadczenie, o którym mowa w art. 117 ust. 4 ustawy Pzp, jako podmiotowy środek dowodowy* dostępna jest pod adresem: <https://www.uzp.gov.pl/aktualnosci/oswiadczenie-o-ktorym-mowa-w-art.-117-ust.-4-ustawy-pzp-jako-podmiotowy-srodek-dowodowy> (dostęp: 1.10.2021 r.).

Klasyfikacja oświadczenia o podziale prac pomiędzy członkami konsorcjum jako podmiotowego środka dowodowego – stanowisko przeciwnie

Udostępniona przez UZP opinia okazała się zaskoczeniem dla niektórych praktyków prawa zamówień publicznych, którzy analizując przepisy, skłaniali się ku kwalifikacji przedmiotowego oświadczenia jako „innego dokumentu lub oświadczenia składanego w postępowaniu”. Za niemożnością uznania Oświadczenia o podziale prac za podmiotowy środek dowodowy przemawia m.in. pozostawiona zamawiającemu w art. 124 ust. 1 pkt 2 PZP dowolność w żądaniu podmiotowych środków dowodowych na potwierdzenie spełnienia warunków udziału w postępowaniu (podczas gdy złożenie Oświadczenia o podziale prac w przypadkach określonych w art. 117 ust. 2–3 PZP jest obowiązkiem konsorcjum), a także brak chociażby najmniejszej wzmianki o takim oświadczeniu w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie podmiotowych środków dowodowych oraz innych dokumentów lub oświadczeń, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy.

Co dalej?

Choć opinie wydawane przez Prezesa UZP formalnie nie są wiążące (również dla KIO), to jednak, ze względu na ich funkcję, jaką jest ujednolicenie orzecznictwa KIO, w praktyce ich znaczenie jest duże. Mimo to, z uwagi na wyżej wskazane wątpliwości co do statusu Oświadczenia o podziale prac, można spodziewać się od wykonawców prób przekonywania zamawiających oraz KIO do zajęcia przeciwnego stanowiska. Zdaje się jednak, że do czasu wykształcenia się linii orzeczniczej Krajowej Izby Odwoławczej, wyłączającej z katalogu podmiotowych środków dowodowych Oświadczenie o podziale prac, prowadzący postępowania zamawiający będą wybierać bezpieczniejsze rozwiązanie, jakim jest postępowanie na podstawie opinii udostępnionej przez UZP.

Czy pracownik jednego z konsorcjantów może reprezentować całe konsorcjum w postępowaniu odwoławczym?

Tomasz Krzyżanowski

Czy pracownik jednego z konsorcjantów może reprezentować całe konsorcjum w postępowaniu odwoławczym?

Zgodnie z przepisami nowej ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (dalej: PZP) pełnomocnikiem w postępowaniu odwoławczym przed Krajową Izbą Odwoławczą (dalej: „KIO”) mogą być: adwokat lub radca prawny, a ponadto osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony lub uczestnika postępowania oraz osoba pozostająca ze stroną lub uczestnikiem postępowania w stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia.

Dodatkowo pełnomocnikiem osoby prawnej, przedsiębiorcy, w tym nieposiadającego osobowości prawnej, lub jednostki nieposiadającej osobowości prawnej może być również pracownik tej jednostki. Przepisy nie precyzują, czy w przypadku wspólnego ubiegania się o udzielenie zamówienia przez więcej niż jednego wykonawcę, czyli przez konsorcjum, pracownik jednego z wykonawców może na mocy ustawy PZP reprezentować całe konsorcjum bez odrębnego umocowania.

W sprawie rozpoznanej przez KIO (KIO 1221/21) w wyroku **Izba dopuściła takie rozwiązanie. KIO uznała, że pracownik jednego z członków konsorcjum (lidera konsorcjum) jest osobą, która może być pełnomocnikiem całego konsorcjum.** Dla sprawy istotne jest, że pełnomocnictwo dla lidera konsorcjum było prawidłowe. Zdaniem Izby gdyby przyjąć interpretację art. 510 ust. 2 ustawy PZP, że tylko osoba, która jest pracownikiem wszystkich członków konsorcjum, może występować w roli pełnomocnika, to w sposób istotny ograniczyłaby ona możliwość działania wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia poprzez swoich pracowników niebędących radcami prawnymi czy adwokatami, gdyż dana osoba w większości przypadków pozostaje zatrudniona tylko przez jeden podmiot należący do konsorcjum.

W ocenie autora, wyrok jest słuszny i powyższa linia orzecznicza powinna się utrzymać. Jednocześnie warto podkreślić, że mimo wszystko kluczowe jest właściwe umocowanie lidera konsorcjum przez pozostałych jego członków. W przeciwnym razie pracownik lidera nie będzie mógł skutecznie reprezentować podmiotów wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia.

Wznowienie czy powtórzenie aukcji elektronicznej w przypadku wystąpienia awarii systemu lub innych problemów technicznych?

Tomasz Krzyżanowski

Wznowienie czy powtórzenie aukcji elektronicznej w przypadku wystąpienia awarii systemu lub innych problemów technicznych?

W przypadku wystąpienia problemów technicznych w toku aukcji elektronicznej zamawiający może stanąć przed dylematem, czy po usunięciu awarii kontynuować aukcję, czy też powtórzyć ją od początku. Przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (dalej: „PZP”) regulują tę kwestię jedynie częściowo.

Na wstępie warto wskazać, że awaria systemu, o której mowa w przepisach PZP, powinna być rozumiana jako: *„Wylącznie taka nieprawidłowość w działaniu systemu, której efektem jest brak po stronie wykonawcy możliwości prawidłowego korzystania z funkcjonalności systemu”*, co wynika z orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej (dalej: „KIO”) o sygn. KIO 2327/18.

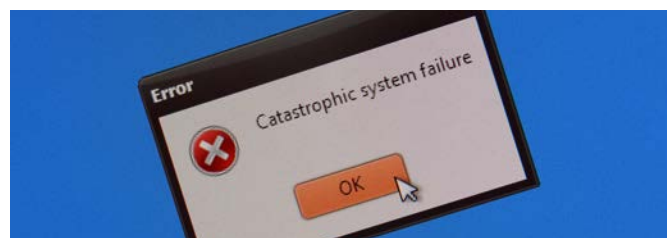
Powtórzenie aukcji

Przepisy PZP nie regulują wprost powtórzenia aukcji, ale **powtórzenie całej aukcji od początku bez wątpienia jest możliwe**, co potwierdza w miarę jednolita linia orzecznicza KIO. Z wyroków KIO 2552/19 w zw. z KIO 2700/18 (jak również KIO 3018/20) wynika, że w postępowaniach, w których znajduje zastosowanie aukcja elektroniczna, ocena ofert nie kończy się po ocenie dokonanej przez zamawiającego na podstawie złożonych w terminie ofert, lecz jest pierwszym etapem, po którym wykonawcy mogą w trakcie trwania aukcji poprawić swoje oferty w tych aspektach, które są przedmiotem oceny w aukcji, a zamawiający uwzględni to w całościowej ocenie oferty. W takim przypadku mamy do czynienia z czynnością w postępowaniu o udzielenie zamówienia podejmowaną przez zamawiającego, w stosunku do której przysługują środki ochrony prawnej. **W przypadku dokonania przez zamawiającego tej czynności (aukcji) z naruszeniem przepisów prawa, podlegać ona będzie unieważnieniu lub powtórzeniu.**

Izba wskazuje, że **unieważnienie aukcji elektronicznej nie jest synonimem unieważnienia postępowania**. Unieważnienie aukcji i unieważnienie postępowania to dwie odrębne i niezależne od siebie instytucje, których nie należy utożsamiać. Przesłanki unieważnienia postępowania zostały ściśle określone w PZP i nie można ich stosować analogicznie do innych czynności w postępowaniu. Unieważnienie postępowania skutkuje jego zakończeniem, natomiast unieważnienie czynności w postępowaniu nie oznacza zakończenia postępowania, lecz powrót etapu poprzedzającego podjęcie wadliwej czynności, i daje możliwość jego przeprowadzenia zgodnie z wymaganymi przepisami. W wyroku z dnia 30 stycznia 2019 r. (KIO 2700/18) Izba wskazała: *„Zatem przeprowadzenie aukcji elektronicznej jako czynności w postępowaniu podlega takim samym regułom jak każda inna czynność w postępowaniu, a w przypadku kiedy wykonana została z naruszeniem prawa, podlega unieważnieniu lub powtórzeniu”*.

Kiedy zatem zamawiający powinien powtórzyć całą aukcję, zamiast ją kontynuować, jak stanowi przepis art. 236 PZP?

Zdaniem autora niniejszego artykułu **powtórzenie aukcji od początku dotyczy sytuacji, gdy już się ona zakończyła, a dopiero późniejsza analiza doprowadziła zamawiającego do wniosku, że wystąpiła awaria systemu (przeszkody techniczne niezależne od wykonawców), która wpłynęła na wynik tej aukcji**. Tak wskazuje się m.in. w komentarzu do art. 236 PZP[1]: *„gdy dopiero analiza przebiegu aukcji wykaże wystąpienie awarii już po zakończeniu aukcji, zamawiający będzie zobowiązany ją powtórzyć w myśl ogólnej zasady, zgodnie z którą zamawiający jest uprawniony do korygowania wadliwych czynności w postępowaniu, niezależnie od przyczyn leżących u podstaw takiego działania”*. Autor niniejszej publikacji w pełni ten pogląd podziela.

[1] A. Gawrońska-Baran i in., *Prawo zamówień publicznych. Komentarz*. WKP 2021 (dostęp: 30.09.2021 r.).

Kontynuowanie przerwanej aukcji

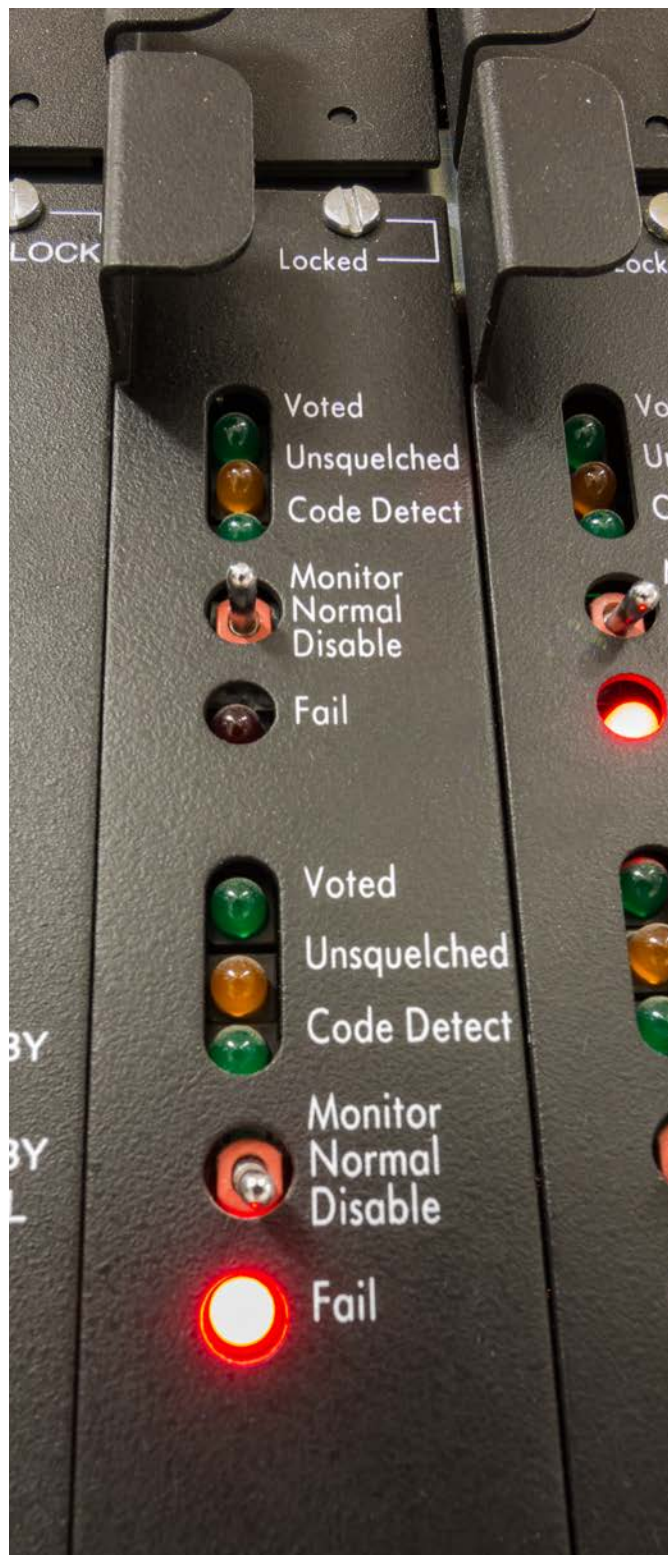
Zagadnienie kontynuacji przerwanej aukcji jest wprost uregulowane w art. 236 PZP, który stanowi, że: „*W przypadku gdy awaria systemu teleinformatycznego spowoduje przerwanie aukcji elektronicznej, zamawiający wyznacza termin kontynuowania aukcji elektronicznej na następny dzień roboczy przypadający po usunięciu awarii, z uwzględnieniem stanu ofert po ostatnim zatwierdzonym postąpieniu*”.

Zatem w przypadku gdy w toku aukcji dojdzie do awarii systemu i w konsekwencji do przerwania aukcji (aukcja się nie zakończyła), należy ją kontynuować (a nie powtarzać) od momentu, gdy pojawiły się problemy (czyli np. postąpienia, które do tego czasu wykonano, pozostają). „*W przypadku gdy awaria zostanie wykryta w toku prowadzonej aukcji, konieczne będzie jej przerwanie oraz wyznaczenie przez zamawiającego nowego terminu, który winien wypadać nie później niż w następnym dniu roboczym po usunięciu zaistniałej awarii. Kontynuacja aukcji następować będzie z uwzględnieniem stanu ofert po ostatnim zatwierdzonym przez system teleinformatyczny postąpieniu*”[2].

Co do terminu kontynuacji to ustawodawca nie pozostawia tu swobody decyzji zamawiającemu – jest to następny dzień po usunięciu awarii. Nie może terminu aukcji wyznaczyć ani wcześniej, ani później niż moment wskazany w ustawie. Warto jednak wskazać, że ustawodawca nie przewidział żadnych sankcji za ustalenie innego terminu wznowienia aukcji. Zatem jeżeli zamawiający pozyska akceptację takiego terminu od wykonawców, to zdaniem autora tak przeprowadzona aukcja pozostanie ważna pomimo drobnego naruszenia przepisów PZP.

Podsumowanie

1. Powtórzenie aukcji jest dopuszczalne (po wcześniejszym formalnym jej unieważnieniu) w sytuacji, gdy już się ona zakończyła, ale dopiero późniejsza analiza doprowadziła zamawiającego do wniosku, że wystąpiła awaria, która zakłóciła przebieg aukcji.
2. Kontynuacja aukcji również jest dopuszczalna (na co wskazuje wprost przepis art. 236 PZP), jeśli w jej toku dojdzie do awarii systemu i w konsekwencji do jej przerwania (aukcja się nie zakończyła).

[2] Tamże.

AKTUALNOŚCI

Umowy częściej opiniowane przez Prokuratorię Generalną RP – zmiany w ustawie o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

Piotr Nepelski

Prokuratoria Generalna zaopiniuje więcej

31 sierpnia 2021 r. została ogłoszona ustawa z dnia 8 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2021 r. poz. 1598). Jej art. 20 wprowadza zmiany do art. 18 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (dalej: „PGRP”). Zmiany w tym zakresie wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Zgodnie ze zmianami publiczni zamawiający, którzy reprezentują Skarb Państwa, będą zobowiązani do otrzymania opinii Prokuratorii Generalnej o:

- projektach umów, ugód oraz jednostronnych czynności prawnych dokonywanych przez Skarb Państwa,
- wzorze umowy, istotnych postanowieniach umowy, ogólnych warunkach umowy lub projekcie umowy dotyczących zamówień udzielanych na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (dalej: „PZP”),

jeśli wartość czynności prawnej lub przedmiotu zamówienia przekracza 50 mln zł.

Aktualnie ten wymóg dotyczy wartości dwukrotnie wyższej – 100 mln zł.

Zmianie nie ulegnie termin, w trakcie którego zobowiązany podmiot będzie musiał wystąpić do PGRP o stosowną opinię. Będzie to wciąż 15 dni przed planowanym dokonaniem czynności prawnej lub – w przypadku zastosowania reżimu PZP – przed planowanym udostępnieniem dokumentów zamówienia albo zawarciem umowy (wówczas gdy sporządzenie specyfikacji warunków zamówienia albo opisu potrzeb i wymagań nie jest wymagane).

W sprawach pilnych, po uzgodnieniu z prezesem PGRP, termin ten może być skrócony do 4 dni.

Obowiązek uzyskiwania opinii PGRP w wyżej wymienionym zakresie został wprowadzony od 1 stycznia 2017 r. i ma na celu wykorzystanie potencjału doświadczeń PGRP przy prowadzeniu sporów sądowych.

Dostrzegalny jest wzrost liczby wniosków kierowanych do PGRP. Według sprawozdania PGRP w 2020 r. zostało złożonych 527 wniosków o wydanie opinii (w 2019 r. – 451), spośród których 169 (w 2019 r. – 119) dotyczyło zaopiniowania projektów umów czy innych czynności prawnych[1].

Przedmiotem wzorów umów / umów opiniowanych przez radców PGRP były m.in.:

- usługi informatyczne;
- opracowanie dokumentacji projektowej, kosztorysowej;
- pełnienie nadzoru autorskiego;
- wykonanie robót budowlanych, w tym także dla inwestycji realizowanych w systemie „Projektuj i Buduj” oraz w systemie „Buduj”;
- wykonanie robót remontowych lub modernizacyjnych;
- dostawa lub modernizacja urządzeń i sprzętu, w tym sprzętu wojskowego;
- utrzymanie dróg;
- utrzymanie infrastruktury sprzętowej i informatycznej;
- dokapitalizowanie spółek Skarbu Państwa;
- dofinansowania przedsięwzięć środkami europejskimi[2].

Jak wynika z powyższego, zmiany wywołują skutek także dla sfery IT, dla której Skarb Państwa pozostaje bardzo ważnym zamawiającym, realizującym największe przedsięwzięcia, takie jak Krajowy System Zarządzania Ruchem Drogowym, w którym Skarb Państwa reprezentuje Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

[1] Sprawozdanie z działalności Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej za 2020 rok, marzec 2021, s. 11.

[2] Tamże, s. 12.

Sprawozdanie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z funkcjonowania systemu zamówień publicznych w 2020 r. – omówienie wybranych informacji

Małgorzata Kotwica

W sierpniu br. Rada Ministrów przyjęła „Sprawozdanie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z funkcjonowania systemu zamówień publicznych w 2020 r.” (dalej: „Sprawozdanie”) będące podsumowaniem rynku zamówień publicznych za rok ubiegły oraz stanowiące swoiste porównanie tego rynku z latami poprzednimi.

Sprawozdanie w wielu miejscach nie zaskakuje – w 2020 r. najpopularniejszym trybem udzielania zamówień publicznych w Polsce był przetarg nieograniczony (88,56%), przedmiotem zamówienia zaś – roboty budowlane (43%). Warto jednak przyrzeć się części mniej oczywistych elementów Sprawozdania, które mogły zaskoczyć niejednego praktyka zamówień publicznych.

Odwołania do KIO

W 2020 r. liczba odwołań do Krajowej Izby Odwoławczej (dalej: „KIO”) wyniosła 3545, co stanowi o znacznym wzroście w stosunku do lat poprzednich:

Rok	Liczba odwołań do KIO
2017	2749
2018	2714
2019	2694
2020	3545

Jeszcze większe zmiany można zaobserwować w zakresie odsetka odwołań składanych w formie elektronicznej – w 2020 r. odsetek ten wyniósł aż 63%:

Rok	% liczby odwołań do KIO składanych w formie elektronicznej
2017	22
2018	28
2019	46
2020	63

Wciąż zaskakuje niewielka liczba biegłych powoływanych przez KIO – w 2020 r. powołano ich zaledwie w dwóch sprawach.

Skargi do sądów okręgowych

Jak wynika ze statystyk, podmiotami najczęściej składającymi skargi na orzeczenia KIO są wykonawcy. Ich skargi w 2020 r. wyniosły aż 78% spośród wszystkich złożonych do sądów okręgowych skarg. Skuteczność skarg jest niska:

Rodzaj rozstrzygnięcia	% skarg, w których zapadło dane rozstrzygnięcie
oddalenie skargi	40
odrzućcie skargi	25
umorzenie postępowania	8
zmieniony wyrok KIO	25
wycofana skarga	2
uwzględniona skarga	0
uchylony wyrok	0

Jedynie w 25% spraw sąd okręgowy (będący sądem II instancji) przyznał rację skarżącemu.

Urząd Zamówień Publicznych (dalej: „UZP”) zastrzega, że skuteczność skarg została oceniona na podstawie 52 orzeczeń sądów okręgowych przekazanych do UZP do 28 lutego 2021 r.

Zaliczkowanie

W 2020 r. zamawiający nadal niezwykle rzadko decydowali się na wprowadzenie możliwości zaliczkowania w postępowaniach poniżej progów unijnych. Według danych UZP jedynie w 0,57% ogółu ogłoszonych w Biuletynie Zamówień Publicznych postępowaniach zamawiający poinformowali o wprowadzeniu możliwości zaliczkowania. Z uwagi na to, że w upublicznianej przez Komisję Europejską bazie danych dotyczącej ogłoszeń publikowanych w TED brak jest części informacji, UZP nie był w stanie przedstawić podobnych danych dla postępowaniach powyżej progów unijnych.

Działalność Prezesa UZP – kontrole

W 2020 r. Prezes UZP prowadził dziewięć postępowań w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów dawnego PZP[1], z czego do końca 2020 r. sześć z nich zostało zakończonych wydaniem decyzji o nałożeniu kary (dwie spośród tych decyzji są nieprawomocne). Kary te zostały nałożone za:

- udzielenie zamówienia z naruszeniem przepisów ustawy określających przesłanki stosowania trybu udzielenia zamówienia z wolnej ręki (art. 200 ust. 1 pkt 1 lit. a dawnego PZP) – jeden przypadek;
- udzielenie zamówienia bez stosowania ustawy (art. 200 ust. 1 pkt 1 lit. c dawnego PZP) – pięć przypadków.

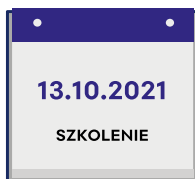
Trzy kary opiewały na kwotę 3.000,00 zł, a kolejne trzy – na 30.000,00 zł.

Podsumowanie

Z uwagi na mnogość informacji zawartych w Sprawozdaniu, stanowiących odpowiedzi na wiele pytań dotyczących funkcjonowania rynku zamówień publicznych, dokument ten wydaje się praktycznym narzędziem dla osób zajmujących się na co dzień problematyką zamówień publicznych. Poprzez porównanie z danymi z lat poprzednich możliwe jest także uchwycenie zmian, do jakich doszło w obszarze stosowania prawa zamówień publicznych.

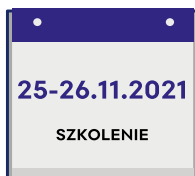
[1] Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1843; dalej: „dawnie PZP”).

WYDARZENIA

Zamówienia publiczne w świetle nowej ustawy PZP ze szczególnym uwzględnieniem rynku IT - Tomasz Krzyżanowski

[Rejestracja >>](#)

Małopolski Konwent Informatyków
Nowe rekomendacje UZP dotyczące zakupów zestawów komputerowych i systemów informatycznych - Agnieszka Wachowska, Tomasz Krzyżanowski

[Rejestracja >>](#)

PUBLIKACJE

Przetargi Publiczne nr 7 – 8 Lipiec – sierpień 2021

- r. pr. Tomasz Krzyżanowski – Zakup komputerów przez zamawiających

Zamówienia publiczne Doradca nr 8/2021

- Małgorzata Kotwica – Złożenie odrębnych ofert częściowych, jako przejaw zawarcia porozumienia mającego na celu zakłócenie konkurencji

IT w Administracji nr 7 – 8

- Małgorzata Kotwica – Zaproszenie do negocjacji jako nagroda w konkursie

ZESPÓŁ PZP

Agnieszka Wachowska
Radca prawny, Partner
agnieszka.wachowska@traple.pl

Tomasz Krzyżanowski
Radca prawny, Senior Associate
tomasz.krzyżanowski@traple.pl

Piotr Nepelski
Radca prawny, Senior Associate
piotr.nepelski@traple.pl

Karolina Grochecka-Goljan
Adwokat, Senior Associate
karolina.grochecka@traple.pl

Małgorzata Kotwica
Associate
malgorzata.kotwica@traple.pl

Artykuły zamieszczone w niniejszym materiale nie stanowią porady prawnej. Osoby zainteresowane uzyskaniem bardziej szczegółowych informacji dotyczących omawianych kwestii proszone są o bezpośredni kontakt z prawnikami kancelarii Traple Konarski Podrecki i Wspólnicy.

Pytania prosimy kierować na adres:
pzp@traple.pl

Redaktorka newslettera:
adw. Karolina Grochecka-Goljan